

kan skyldsættes ved Ministeriets Foranstaltning, til 3 ha, og i mange Tilfælde kan Parcellerne skyldsættes i Ministeriet uden Hensyn til Størrelsen, hvilket f. Eks. gælder for alle de Parceller, der fraskilles i Henhold til Loven om Oprettelse af Husmandsbrug.

Dette har bevirket, at Revisor nu udfører Udstykningsberegningen i de fleste Tilfælde (80 à 90 pCt. af alle Sager er Skyldsætninger), og den Forøgelse i Antallet af Udstykningsager, der for den væsentligste Del er foregaaet i de sidste 10—20 Aar, og hvortil den nyere Lovgivning særlig opfordrer, falder navnlig paa saadanne større Parceller.

Til sidst indtegner Revisor de stedfundne Forandringer paa Matrikulkortene og indfører Delingerne m. v. i Matrikulen, og endelig konciperer han de Breve, der skrives til Herrederne og Amtstuerne m. fl.

Dette Arbejde er som oftest i sig selv ret simpelt, men det kræver dog stor Omhu og Paapasselighed, og det kan i mange Tilfælde være ret indviklet, naar de Forandringer, der foretages med Ejendomsgrænserne, er gennemgribende, og særlig paa Steder, hvor Ejendommene er stærkt delt, kan det være vanskeligt at faa alt til at fremtræde tydeligt paa Matrikulkortene, da disse jo som Regel er tegnet i det temmelig lille Maalestoksforhold 1 : 4000.

Overrevisorernes Arbejde er at revidere det Arbejde, som udføres af Revisorerne, og medens Revisorernes faste Arbejde er begrænset til de nævnte 27 Points om Ugen, er Overrevisorernes ubegrænset, idet de maa gennemgaa alt det Arbejde, Revisorerne og Volontærene afleverer, uden Hensyn til, om det er fast eller betalt Arbejde, de maa endvidere vejlede Revisorerne og eventuelt efter Forhandling med Kontorchefen eller vedkommende Fuldmægtig træffe Afgørelse i Tvivlstilfælde, de underskriver ogsaa de Attester om Overensstemmelse med Matrikulkortet, som Udstykningskortene forsynes med.

Paa Overrevisor falder fortrinsvis Ansvar for, at Matrikulens Førelse er forsvarelig, og at Sagerne ekspederes rigtigt, thi selv om alle Sager sluttelig gennemses af Kontorchefen eller vedkommende Fuldmægtig, der underskriver Brevene, er det kun de færreste Fejl, der kan findes ved dette Gennemsyn. Det vil forstaas, at den Omstændighed, at stadig flere og større Parceller som foran nævnt skyldsættes i Matrikulkontoret, har forøget Overrevisorernes Arbejde betydeligt, thi jo større Del af Arbejdet, der udføres af Revisor som førstehaands Arbejde, des mere er der at gennemgaa for Overrevisor. Det vil ogsaa forstaas, at Overrevisors Arbejde er let, naar Revisors Arbejde er udført med Omhu og Forstaaelse, medens det kan blive uoverkommeligt, dersom mange af Revisorerne savner Evne til at udføre Arbejdet tilfredsstillende, og endelig er det indlysende, at jo mindre faglig Uddannelse, en stor Del af Revisorerne har, desto mere nødvendigt er det, at Overrevisorerne er duelige Landinspektører, bl. a. ogsaa af Hensyn til de praktiserende Landinspektører, der i modsat Fald vil miste den Respekt for Kontorets Arbejde, der er nødvendig, saafremt det skal blive muligt i Fremtiden at holde Matrikulens Dokumenter i forsvarelig Orden. Det kan maaske i denne Forbindelse bemærkes, at den Ordning, vi har her i Landet, at praktiserende Landinspektører udfører alt Markarbejdet vedrørende Matrikulens Vedligeholdelse, er alt andet end ideel; den kan medføre, at mindre samvittighedsfulde Landinspektører sætter de rent forretningsmæssige Hensyn i Forgrunden til Skade for Arbejdets Godhed, idet det desværre kun i de færreste Tilfælde er muligt for deres Klienter at bedømme, om Arbejdet er godt eller daarligt. Derfor er den Revision, der udføres i Matrikulkontoret, af stor Vigtighed, selv om den i og for sig ikke er saa betryggende, som den burde være, da den jo ikke omfatter Markarbejdet. Det vilde formentlig være nyttigt, om Kontoret i enkelte Tilfælde ogsaa kunde lade Markarbejdet undersøge, og dertil kræves kun en Bevilling paa nogle faa Hundrede Kroner, thi alene den Omstændighed, at Landinspektørerne ved, at Kontoret eventuelt kan lade deres Arbejde nærmere undersøge ved Eftermaaling i Marken, vilde have en gavnlig Indflydelse paa dem, hvis Forstaaelse af en Landinspektørs Pligter og Ansvar er mindre veludviklet, og af dem vil der altid findes nogle.

Som foran nævnt bliver ca. 1300 Sager aarlig — det er mellem 9 à 10 pCt. af alle Sager, altsaa et ret betydeligt Antal — tilbagesendt Landinspektørerne til Undersøgelse og Berigtigelse.